

Aanvallen op PMOI/MEK een de facto dienst aan het klerikale regime

18 februari 2023

Introductie

- Mashi Alinejad bekritiseerde in haar opmerkingen op de [Veiligheidsconferentie in München](#) de People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI/MEK). Haar uitspraken sluiten aan bij de belangen van het huidige regime en van aanhangers van de afgezette en verachte dictatuur van de sjah, met wie ze nu verbonden is. De exacte woorden van Alinejad waren als volgt:

"Ik wil eigenlijk heel duidelijk maken dat MEK het Iraanse volk niet vertegenwoordigt. Iraanse mensen in het land zijn dapper genoeg om hun eigen vertegenwoordiger te zijn. We staan in direct contact met hen. En zoals de heer Pahlavi [zoon van de verdreven sjah die zichzelf sinds 1980 tot 'koning' had uitgeroepen] en Nazanin [Bonjadi] vermeldden, in onze verklaring, in ons handvest, willen we daadwerkelijk een seculiere democratie hebben. Degenen die niet in democratie geloven, degenen die niet eens met Iraniërs omgaan, ze gaan niet met ons in gesprek om rechtstreeks te praten over wat ze willen voor de toekomst van Iran. Ik ben heel erg verbaasd over hoe ze worden verwelkomd door het lid van het Europees Parlement, door sommige senatoren en leden van het congreslid in Amerika. Dit is dus heel duidelijk."

- Senator Robert Menendez, voorzitter van de Commissie Buitenlandse Betrekkingen van de Amerikaanse Senaat, die op de conferentie aanwezig was, verwierp haar opmerking door te zeggen: "Ik geloof dat het belangrijk is te luisteren naar een breed scala aan stemmen die vrijheid voor het Iraanse volk willen zien en zich inzetten voor democratie en mensenrechten."

Wat zijn de feiten:

- De realiteit is dat de NCRI en MEK de afgelopen veertig jaar hebben gepleit voor een seculiere en democratische republiek in Iran, waar individuen geen privileges krijgen op basis van hun religie of geboorterecht. Dit principe is van toepassing op alle Iraanse groepen en individuen die de afgelopen 100 jaar dictatuur in het land verwerpen. De drie fundamentele principes van deze beweging zijn volledige regimeverandering, de oprichting van een republiek en de scheiding van religie en staat.
- Mevrouw Rajavi presenteerde haar [Tienpuntenplan](#) in 2006, toen Alinejad in feite nauw verbonden was met het Iraanse regime. Bovendien maakt het platform van de NCRI, geformuleerd in 1981, haar beschuldigingen tegen de NCRI/MEK ongegrond en vals.

Wie is Masih Alinejad?

- Voordat zij Iran verliet, werkte Alinejad als journalist en was zij verbonden aan een bepaalde factie van het Iraanse regime die bekend staat als de "reformisten". Zelfs na het verlaten van Iran bleef ze Iraanse oppositiegroepen bekritisieren die fundamentele verandering zochten, en ze betoogde dat verandering in Iran alleen kon komen door deel te nemen aan de schijnverkiezingen in Iran!
- In haar recente opmerkingen impliceerde Alinejad dat ze het Iraanse volk vertegenwoordigde door te zeggen dat mensen in het land "hun eigen vertegenwoordiger" zijn en dat we direct contact met hen hebben. Deze bewering is bijzonder dubieus gezien haar eerdere steun aan het fundamentalistische regime in Iran, waaronder het pleiten voor een dialoog met de Opperste Leider en het ondersteunen van het JCPOA en voortgezette onderhandelingen met het regime. Het is absurd van haar om nu te beweren dat ze juist de mensen vertegenwoordigt die regimeverandering in Iran eisen.
- Het is algemeen bekend dat Alinejad de rol van het regime bij het doden van Neda Agha-Soltan tijdens de protesten in 2009 in Iran probeerde te verdoezelen. In 2009 werd Neda's verloofde gearresteerd en volgens Amnesty International onder druk gezet om een valse bekentenis te ondertekenen waarin werd beweerd dat "de People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI), een verboden politieke groep", verantwoordelijk was voor Neda's dood als hij wilde worden vrijgelaten. Na zijn vrijlating en vertrek uit

Iran deed Neda's verloofde verdere onthullingen over het incident. Alinejad viel hem publiekelijk aan, noemde hem een leugenaar en schreef valselijk verklaringen toe aan Neda's familie, die vervolgens door de familie werden ontkend. Dit incident heeft vragen opgeroepen over de geloofwaardigheid van Alinejad en haar motivaties met betrekking tot de Iraanse oppositiebeweging.

Zie bijgevoegde ['De alliantie voor dictatuur'](#).